

лежаще-то е едно въ именителный падежъ за оба-та глагола, като азъ знаю писати ты увѣренъ писати.

На той разрѣдъ ся относятъ безличны те глаголи, що управляватъ дателный падежъ, като: подовáетъ (комѹ?) мнѣ, тебѣ, емѹ (чтѣ?) моли́тиса Бóгѹ. Достóитъ не достóитъ мнѣ тебѣ гнѣватса, мóжно ёсти мнѣ занима́тиса.

Така исто и прилчно ёсть, на́довно ёсть и други нѣкон. И въ тия глаголи всегда подлежащи те са двѣ и послѣдно-то е дателный падежъ.

Допълнителный глаголь при́ма и нѣкон прилагателны имена, както: спосо́бенъ ёсмь учи́тиса, гото́въ ёсмь и́ти, си́ленъ ёсмь помо́щи. Така и други нѣкон.

Допълнителный-а глаголь може да има свой допълнителный глаголь; като: хо́щѹ и́ти ѿды́хати, повелѣ́ваю тебѣ сѣсти пи́сати, подовáетъ на́мъ и́ти въ цѣрковь по́моли́тиса.

Кога двѣ неопредѣлительны наклоненія ся свързаны помежду си со союзъ, тога послѣдно-то отъ нихъ, по подражаніе на гърчкій-а текстъ часто ся превраща въ